

Predmet: Zoran Vukšić i dr. – Beli Manastir

Poslovni broj predmeta: K-Po₂ 45/2010

Glavni pretres: 14.12.2011.

Izveštaj: Laza Lazarević, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Radomira Vidakovića

Svedok je 1991. godine živeo u Belom Manastiru. Poznaje optužene Vukšića, Strigića i Bertića. Nema konkretnih saznanja o događajima iz optužnice. Sa optuženim Strigićem je 1998. godine išao u Mađarsku. Tamo su sreli Jozu Lozančića iz Karanca koji se zahvalio optuženom Strigiću što ga je spasio za vreme rata. Svedoku nije poznato na koji način ga je optuženi Strigić spasio.

Ispitivanje svedoka Dražena Matina

Svedok je komšija optuženog Strigića od 1999. godine. Optuženog Hrnjaka poznaje iz viđenja jer ga je viđao da radi na graničnom prelazu, gde je on držao kiosk brze hrane. O događajima iz optužnice nema saznanja. Jednom prilikom, u periodu od 1999. do 2010. godine, sa optuženim Strigićem je svratio do kuće optuženog Hrnjaka zbog nekog psa. Tom prilikom nije čuo nikakve pretnje koje su razmenila dvojica optuženih.

Komentar:

Svedok je pozvan od strane odbrane optuženog Strigića da svedoči na okolnost da li su optuženi Strigić i Hrnjak pretili jedan drugom. Sukob između njih dvojice je nastao jer je optuženom Strigiću dozvoljeno da se brani sa slobode još u februaru 2010. godine, dok je optuženi Hrnjak ostao u pritvoru još tri meseca, nakon čega mu je odobreno da se brani sa slobode. Zbog toga je optuženi Hrnjak optužio Strigića da je postao svedok-saradnik i da je dao dodatnu izjavu kojom je teretio optuženog Strigića za učestvovanje u ubistvu četvorice muškaraca iz porodice Čičak. Njegova prva izjava data u istrazi bila je saglasna sa izjavom optuženog Strigića.

Ispitivanje svedoka Milana Janusa

Svedok je 1991. godine živeo u Belom Manastiru. Sa optuženim Bertićem se poznaje od detinjstva i dobri su prijatelji. Poznaje i ostale optužene. Od sredine avgusta do kraja septembra 1991. godine bio je pripadnik Jedinice za posebne namene SUP-a Beli Manastir. Pripadnici jedinice su bili i optuženi Vukšić, Strigić i Bertić. Učestvovao je u napadu na Kozarcu [28.08.1991.] sa još nekoliko jedinica. Prilikom napada njihova jedinica se kretala glavnom ulicom u Kozarcu iz pravca Belog Manastira prema Osijeku. Optuženi Bertić se sve vreme napada nalazio pored njega. Optuženog Vukšića je video na početku napada i kada se napad završio. U Kozarcu nisu naišli na otpor, tako da nisu pucali ni na koga. Pretresli su nekoliko kuća i posle par sati se povukli iz sela. Posle par dana je čuo da je neko nastradao u Kozarcu, ali misli da se to desilo za vreme napada. Predočena mu je izjava Milana Jarića, koji je rekao da je tog dana *Vekac* [optuženi Bertić] ranio neku babu. Svedok je rekao da to nije tačno jer je optuženi Bertić celo vreme bio pored njega. Kao mogući razlog takvog iskaza Jarića naveo je da su Jarić i optuženi Bertić bili u lošim odnosima, zbog čega je optuženi Bertić u decembru iste godine prešao u TO.

Za vreme dok je bio pripadnik Jedinice, dolazio je u zgradu SUP-a Beli Manastir. Par puta je silazio u podrumске prostorije, gde je video zatvorena lica. Tada nije video da ih neko zlostavlja. Posle dužeg vremena je čuo da je bilo maltretiranja pritvorenih.

Za ubistvo četvorice muškaraca iz porodice Čičak [17.10.1991.], Adama Barića i ranjavanje njegove supruge Ane [10.10.1991.] saznao je iz glasina. U vreme tih ubistava nije bio pripadnik Jedinice, niti je bio zaposlen u policiji i nema saznanja ko su počinioci tih ubistava.

Komentar:

Svedok je opisao optuženog Bertića kao dobrog prijatelja. Opisao ga je i kao čoveka čiji je otac Srbin a majka Hrvatica, koji nije bio nacionalista i nikada nije maltretirao nekog zbog njegove nacionalne ili verske pripadnosti. Po završetku svedočenja pozdravio se sa optuženim Vukšićem i, uz dozvolu Veća, ostao u sudnici da prati suđenje kao publika.

Ispitivanje svedoka Eve Bertić

Svedokinja je majka optuženog Bertića. Smatra da nije moguće da je njen sin tukao i maltretirao ljude zbog njihove nacionalne pripadnosti, jer je odgojen u mešovitoj porodici koja je bila jugoslovenski orijentisana. Za ubistvo Adama Barića i ranjavanje njegove supruge Ane je čula, ali nije znala ko je to učinio. Sa njenim sinom nije razgovarala o ovim niti o drugim slučajevima. Za ubistvo četvorice muškaraca iz porodice Čičak čula je posle rata. Nema saznanja ko su počinioi tog ubistva.

Komentar:

Svedokinja je kao razlog za optuživanje njenog sina od strane hrvatskih vlasti navela činjenicu da su ona i njen suprug došli u sukob sa Branimirom Glavašom i smatra da je on uticao na svedoke da optuže njenog sina. Svedokinja se nakon svedočenja pridružila svedoku Milanu Janusu u publici i pratila dalji tok glavnog pretresa.

Ispitivanje svedoka Veljka Bertića

Svedok je otac optuženog Bertića. Njegov sin je bio uključen u borbe za oslobođenje. Odbacuje mogućnost da je njegov sin zlostavljao ljude. Porodicu Barić je poznavao. Za ubistvo Adama Barića je čuo nekoliko dana nakon što se desilo, ali ne zna ko ga je ubio. Za ubistvo četvorice muškaraca iz porodice Čičak čuo je godinu dana nakon što se desilo. Ne zna ništa o napadu na Kozarac. Sa sinom nikada nije pričao o poslu.

Komentar:

Svedok je naveo da je od 1997. do 1998. godine bio gradonačelnik Belog Manastira, kada je došao u sukob sa Branimirom Glavašom, zbog čega je morao da napusti Baranju i preseli se u Sombor. Do tada niko nije optuživao njegovog sina da je počinio neke zločine. Naprotiv, njegov sin je uvek pomagao ljudima koji su imali neke neprijatnosti sa srpskim oružanim jedinicama. Na pitanje sudije Tatjane Vuković kako to da je za ubistvo četvorice Čičkova saznao tek posle godinu dana kada je njegov sin posle mesec dana izašao na mesto ubistva sa ekipom za vršenje uviđaja, svedok je rekao da nisu razgovarali o tome.